

Columnist on demand

Dit is een column, dus het hoeft niet waar te zijn.

Onlangs hadden we de prachtige gelegenheid om met een aantal Bikkers van het eerste uur van gedachten te wisselen over status en ontwikkelingen van ons vakgebied. We begonnen nog wat voorzichtig met wat voorspelbare trends, maar naar gelang de maaltijd en het wijnarrangement vor-

derden kwamen we gelukkig steeds verder.

■ *Drs. Ing. G.J.P. Swinkels RE RA*

Zo kunnen we gevoegelijk aannemen dat het voorlopig nog wel zo zal zijn, dat informatietechnologie steeds sneller, beter en goedkoper zal worden. Daarmee zullen de beperkingen van tijd, plaats en vorm voor communicatie

nog verder verminderen. De vraag is echter waar kwantitatieve ontwikkelingen over gaan in kwalitatieve veranderingen. Communicatie is ooit begonnen als een directe dialoog tussen mensen. Vervolgens werd de boodschap vastgelegd op steen, papier en dergelijke. Zo kon het bericht worden bewaard en verplaatst. Met informatietechnologie doen we in feite nog niet veel anders.

Toch begint er iets te veranderen. We kunnen de berichten steeds 'echter' maken door geluid, plaatjes en filmpjes. Het gaat ook niet meer alleen om de berichtinhoud, ook de hele omgeving kan meegestuurd worden in de vorm van een schijnbare werkelijkheid ('virtual reality'). Je bent dan nog jezelf, maar je waant je in een andere omgeving. Een stap die nog verder gaat, is het digitaliseren van de mens zelf. Er zijn al filosofen die denken dat het mogelijk moet zijn om te zijner tijd met computers hersenen na te bouwen, de rest moet daarna ook niet meer zo moeilijk zijn. Een mens wordt dan weergegeven door data die vervolgens bewerkt kunnen worden. Op zich is die gedachte nou ook weer niet zo origineel. Degenen die wel eens naar Star Trek kijken weten dat regelmatig mensen heen en weer worden gestuurd door ze te (de)materialiseren. Zo iets dus.

Dan blijkt pas hoe beperkt het begrip 'virtual reality' nu nog is. Als het name-

lijk mogelijk is om met signalen mensen heen en weer te sturen, dan moet het ook mogelijk zijn om die signalen te bewaren en later pas weer om te zetten in mensen ('Goedemorgen is Jan er niet? Nee, die heeft zijn leven 12 jaar uitgesteld'). We kunnen nog verder gaan; want dan is het uiteraard ook mogelijk om die signalen te kopiëren en meer van dezelfde mensen te maken. Stel je voor. De uitdrukking 'even helemaal jezelf zijn' is in een enkele klap achterhaald want dan kun je wel drie, vier of vijf keer jezelf zijn. Voor de narcisten onder ons (mensen die alleen in zichzelf geïnteresseerd zijn) breken er dus gouden tijden aan. In plaats van meerdere persoonlijkheden in één lichaam kunnen we dan één persoonlijkheid in meerdere lichamen hebben. Een dergelijke ontwikkeling heeft uiteraard ook heel praktische consequenties. Zo zal de koningin niet meer de enige zijn die begint met Wij, etc. Ook een op papier gedrukte column in een toegestuurd blad zal uit de tijd zijn omdat dan gewoon op verzoek een kopie van de columnschrijver wordt toegestuurd die de boodschappen persoonlijk komt vertellen. Dus niet 'video on demand', maar 'columnist on demand'. Ik hoop dat u zich daar iets bij voor kunt stellen, oh sorry, bij kunt virtualiseren. Toch heb ik op de een of andere manier de indruk dat we dan weer zijn waar we met communicatie ooit zijn begonnen.
